

med Undtagelse af Verne, nemlig 48 β pr. Tønde Hartkorn, og skulde man saa derefter undtage de Dele af Amtet eller i alt Fald lette Byrden for de Dele af Amtet, som ingen Gavn kunne have af Jernbanen, og lægge den over paa de Dele, som have Gavn, saa vil det blive en saa uforholdsmæssig Byrde, der vil komme til at hvile paa disse Dele, at ingen anden Deel af Landet vil bære saadanne Udgifter. Derimod er det ganske vist, at naar vort Forslag vedtages, at det bliver 16 β for hver Tønde Hartkorn over hele Amtet, vil det være muligt for Indenrigsministeren at gjøre Brug af § 3 for Svendborg Amts Vedkommende, saa at de Egne, der endda kunne siges at være for høit beskattede, kunne blive lettede og Byrden lagt mere hen paa de Dele af Amtet, som unægtelig have Gavn af Jernbanen. Den ærede Ordfører meente, at det skulde være et tilstrækkeligt Beviis mod Villighed af vort Forslag, at der var medgaaet et saa bethdeligt Beløb til Jernbaneexpropriationsomkostninger i Svendborg Amt, at det nærmede sig til, hvad der var medgaaet i Årsens Amt. Men for det Første beviser det kun, at der ogsaa kunde være Grund til at lette Årsens Amt noget; men ingenlunde, at det derfor skulde stilles paa lige Fod med Odense Amt; og dertil kommer jo ogsaa, at det er udtrykkelig i Lovens fassat, at Byrden skal fordeles, ikke efter Expropriationsudgifterne, men efter den Nytte, den enkelte Egn har af Jernbanen, og det er derfor klart, at da Svendborg Amt ikke har en saadan Nytte som Odense Amt, er det ubilligt, at det skal behandles lige med det. — Forslaget under Nr. 6 er det samme Forslag, som kommer igjen under Nr. 12, og det gaaer ud paa en anden Fordeling af Hartkornbyrden paa Fæstegods. Forslaget gaaer ud paa, at Byrden skal hvile paa Eiendommene; men er det Tilfældet, saa synes det os klart, at det er ubilligt at lægge den samme Byrde paa dem, der kun ere Brugere af Eiendommen, som paa dem, der i Virkeligheden eie Jorden; det er jo muligt, at en saadan Brugere kan døe kort efter, at Alting er betalt, og da faaer maaskee hverken han eller hans Arvinger den mindste Nytte af Jernbanen, hvorimod Eieren vedbliver at beholde Nyttens deraf. Det er derfor, at det synes

os fuldstændig billigt — og den ærede Ordfører synes ikke at have Noget derimod — at Halvdelen bliver lignet paa Brugeren og Halvdelen paa Eieren; det er et Princip, der — som den ærede Ordfører ogsaa nævnte — er blevet anvendt i den første Krigsskatlov, og skulde der være noget mindre Møgtigt med Hensyn til Formen, vil det kunne rettes til 3die Behandling. Forslaget under Nr. 8 gaaer ud paa, at i Udvalgsforslagets § 4 udgaaer det Stykke, hvorefter en Tredebeel af det samlede Beløb skulde kunne lignedes efter Formue og Leilighed i de enkelte Communer. Den ærede Ordfører viste det Villige i, at f. Ex. saadanne Næringsdrivende, der maaskee nedsætte sig ved en Station, kunne komme til at bære deres Deel af Byrden. Det er imidlertid dog ikke ganske slaaende, fordi, saalænge Bestatningsforholdene paa Landet ere, som de ere, idet nemlig en Mand kan drive et stort Næringsbrug i en Commune, uden at blive sat til Formue- og Leilighedsstat, naar han ikke boer i Kommunen, det dog er muligt, at en Uretfærdighed vil blive tilbage; men i ethvert Tilfælde er det Gode, som skulde opnaaes derved, noget tvivlsomt paa mange Steder. Det Samme gjælder jo paa de Steder, hvor Godseieren ikke boer i det Sogn, hvori hans Gods ligger. Dernæst forekommer det os, at Stykket ogsaa vilde frembringe nogen Ubillighed, naar det Forslag blev vedtaget, at der skulde lignedes Halvdelen paa Eieren og Halvdelen paa Fæsterne, idet nemlig Godseieren da vilde rammes saavel af Halvdelen af Hartkornspaalæget som ogsaa af Formue- og Leilighedsstaten. Og endelig er der et Hensyn, som den ærede Ordfører fremhævede, at det med Hensyn til mulig Tilbagebetaling vilde være vanskeligt at finde de Næringsdrivende, som virkelig have udredet Afgiften. Man har derfor meent, at dette Stykke gjerne kunde ubelædes, ligesom det heller ikke findes i Regjeringens oprindelige Forslag. Dette vort Forslag kan selvfølgelig staae og falde uafhængigt af de andre Forslag, som jeg har været med til at stille. Med Hensyn til det fjerde Forslag, det, der under Nr. 9 er stillet som Underændringsforslag til det under Nr. 10 stillede Underændringsforslag, og der gaaer ud paa, at Tilbagebetalingen skal stee